

21859

III Mag. St. Dr. P.

Piaskiego hr. Adriana Naukowe i historyczne
majestatu bez makiety.

PANEG. et VITAE

Polon. Fol.

M. 631.

11. 11. 1682
NAIASNIEYSZE
ZWIERCIADŁO

Máiestatu bez Mákuly.

Przy Wyprowadzíe z Wárszáwy do
Krakowá,

Jonas *Sigismondi*
Naiásnieyszego Ciálá

L V D O W I K I
M A R I E Y

Polskiey y Szwedzkiey Krolowey,

N A K A Z A N I V

W oczy świątā wyftawione,

P R Z E Ź

X. ADRIANA PIKARSKIEGO Soc. IESV,
I. K. M. Ordinariuszá Káznodzieie.

Roku 1667. Dniá 3. Wrześniá.

W K R A K O W I E
W Drukárni Džiedžicow Fránčiszká Cezare-
go I. K. M. Typographá.

APPROBACYA.

Z Ałobny Pánegirik o wysokich Cnotách y
Dzielach Naiásnieyszey L V D O W I K I
M A R I E Y Krolowey Polskiey y Szwedzkiey,
miány od wysoce Wielebnego X. Adriáná Pi-
kárskiego Societatis IESV Theologá, l. K. M.
Káznodzieie Ordynáriuszá , aby potomnym
czásom ku pámici drukowany był, pozwalam.

X. JACEK LIBERIVS S. T. D.
Proboszcz Kościoła Bożego Ciálá
Canon. Regul. Księg w Dioce-
zyey Krakowskiey CENSOR.

21.859 III

Speculum Dei Maiestatis sine Macula,
Mulierem fortē quis inueniet?

Sapient. 7.

Prou. 31.

Zwierciadło Boskiego Máiestatu bez Mákuty,
Niewiąże meźnako znaydzie?

Owney w środoku okragu ziemie/ y ná ostátniey
liniey swiatá poszukać Pániey po Tobie Ná-
iaśniejsza MARYA LVDOWIKO, kto
sie osmieli/ eale nie znal Máiestatu Twego/
albo pámiec wielkich y nieporownanych Czy-
now Twoich vtrácit. Jedna Universta kniejá
palinami/ laurami gesto zárosta/ tak szcześliwa byla/ ktorate
náze Sármacka Auguste ná wierzchotku niesmiertelnego Ce-
dru. Liliámi gniazdo vstawisz/ sub innocentí sidere vleglá.
Bedziešli kiedy Polsto/ druga tak dužowładna Panią v siebie
widziała/ bespiecznej watpić níž obiecować moge. Vlasiſ
sie w iezyk swiegotliwa Wroſko/ ktorá swiete/ mādre/ me-
žne y niezwycięzne MARYE GONZAGI przyciñwysz
sobie/ lepše po naylepszych Pánie obiecuiesz. Cokolwiek Mo-
narchin poznych wielka LVDOWIKO bedzie/ iako przy słoń-
cu gwiazdy/ zgásnę przy Tobie; á Ty iako miedzy drobnemi
Dryady naywładniesz y nayogromnieszha Bogini zostá-
nięsz. Pochlebiac olim daleka potomnośc swym Náiasniey-
szym Dobrodzieykom/ y stawić piekne ich džielá nie zamiedba:
ále ia Zwierciadlem Máiestatu Twego nigdy nie zmázany
zastawie wiekom potomnym oczy; á stylem Duchás. mowiąc/
Náiasnieysey przeyrzoczystości Twoiej niezem niezapl-
snione Diaphanum, Speculum Maiestatis sine macula, przeciw
drzenicy swiatá postawie: aby w Cie iedyng iako w Tęce pá-
trzyły/ ktoras dwiemá Náiasnieysem Słońcom byla Iris Tito-
nia coniux. Potaże Cie niewymownego Nestwa Heroine nie
zá ſklem/ bo w Tobie nie fragile nie bylo: ani za taſla stalowa/
gdyż Candor Jásnosci twoiej od liworow sobie niechetnych

Sapient. 7.

A2

nic

nie a nic nie zasinal. Uszynie Cie smiertelnych Maiestatow
na ziemi niczym nie zacmiong Perspektywą; wiedzec iż Opti-
mum Principem laudare, toż iest co Posteris velut è specula lu-
men dare.

Plinius 3.
Epist. 18.

Rom. 11.

3. Reg. 13.

RR. apud
Galatin.

Rom. 1.

Plutarch.

Sapient. 7.

Orig. 1. 1.
Periar.

c. 12.

Aug. 1. 13.
de Incar.

złotych krájow złota Monarchini Sába obmieszkawhy czás
niemaly w Jerozolimie/ zdumiala przy Aspektach Mądrości
Salomonowej powraca do mity Oczyszny; żegna Visionem
pacis, Stolice, Pałac, y Króla Pokoju; na pożegnaniu z ręk
Maiásniejszego Medrcá/ vpominki/ na ktore sie Thesauri sa-
pientia & scientia na on czás zdobyć mogły bierze que voluit
& petiuit, exceptis que vtrò obtulit ei munere Regio. Coto zá
Excepty y Raritates, domysla sie starozakonny Theolog: wziela
Zwierciadlo od Salomoná/ na ktore/ ilekroć weyzżala Sá-
ba/ Salomoná nie Sábe w nim widziala. Rownie myśli-
wa w kunsztach mądrości Náša Polska Sába M A R Y A L V-
D O W I K A, nie odjeżdza/ ale dojeżdza/ albo inż doiachala gor-
ney Jerozolimy/ widzenia pokoju. Żegnate Warszawskie Au-
gustalia; powracaj z krájow smiertelnego zinżelu/ do złotej blo-
gostawioney wieczności krainy; nie bierze ale zostawienie na
ściianach y wieżach Królewskiego Pałacu Zwierciadło Mai-
estatu swego/ w ktore kto spojrzezy/ nie samego siebie ale M A-
R Y A L V D O W I K E facie ad faciem obaczy. O gdyby
nam wielcy Heroes y Heroiny takie po sobie zostawiali Per-
spektywy! Świat przez to níkezennie/ że każdy z nas zapá-
truięc sie na samego siebie, nie innego krom siebie nie widzi.
Ledwie do rozumu przychodzimy/ takiem nas zwierciadli
Pan Bog vpominknie/ ktore przeglądaiac/ nie samych siebie
kochać/ ale Tworce Boga winnisiy. Twarz Boska na kre-
aturach iásnieie/ Invisibilia Dei per ea que facta sunt intelle-
cta conspiciuntur: dla tego człowiek na obraz Boski stworzo-
ny/ abyśmy w nas/ nie nas/ ale Boga vgladali. Osobliwym
iednak obrázem Pána Boga sa Królowie/ bo sa zwierciadlem
strasznego Maiestatu iego/ postawił Pan Bog stonce na nie-
bie pulchrum sui simulacrum, na ziemi Dei imago ac lumen Prin-
ceps. Sam zás Pan Bog w słowie jednorodzonym od wie-
ku przegląda sie/ ktore iest Speculum Dei Maiestatis sine macu-
la, & imago bonitatis illius. Czemu iednak Syn Niebieski
Zwierciadlem iest Maiestatu/ to iest potegi y wspanialości/
a nie raczej Dobroci y łodkości Bożej/ pytaiąc sie dowcipnie
Orygenes y Augustyn Świety. Nie taki iest/ mowiąc ogro-
mma dobrotę Boska w oczach ludzkich/ ktora sie często złosć ná-
há gorzy/ iako niedostepna Maiestatu iásność/ nieprzelamal-
na dźiel-

na dźielność/ niezrobiona nigdy w szachmoc. Przeto Pan Bog
energia sily y dużosci swoiej/ ktora powiechnie in vniuerso wa-
dnie/ za Maiestat sobie ma/ bo Maiestas Boska/ iest Inopera-
tio & vigor quidam Dei, dum creat, dum prouidet, dum singula
disponit, & dispensat. Jedno iest v Pána Bogá Maiestat co
silá/ to powaga co robur, co zbroia to purpurā: podobnie do
woyny Rycerstki człowiek vbiera sie/ to tylko przywdziewa-
ięc na wierzch/ o czym rzec sie może: Induit fortitudinem. Re-
galia, w ktore sie Maiestat Boski obloczy gdy sie Pánem po-
kazac chce: Męstwo hata y ozdoba Maiestatu iego; Domi-
nus regnauit, docorem indutus est, induit fortitudinem. Aiesli
Maiestat Boski iest Inoperatio y vigor Dei, toč y Speculum Ma-
iestatis toż musi byc/ co y Speculum fortitudinis. A przeto y
ia Mulierem fortrem nie te rozumiem/ ktora wrzecionem fq-
dziel gubernie/ ale Niewiadoste Maiestatis; o ktorey/ dum creat,
tworzac Maiestatu swego poboczne kreatury/ dum prouidet,
posiliuic dobro pospolite/ dum singula disponit, wszystkiego
sie po Królewsku tykając/ śmiele sie mowi: Páni regnauit, de-
corem induta est, induit fortitudinem. Nosilá sie iako Páni gdy
królowała/ Pánia nie podstawała byla. Tak M A R Y A L V-
D O W I K E dzis na dyamentowej tablicy/ na nieprzelikytym
Zwierciadle stawiam y rysunie.

Anyelsti Thomasz Cnote Męstwo ze czterech wálych iedne
chce miec/ ktorey zabawa strach/ dźielo okropnosć/ wykonanie
smierci/ obiectum y cel iawne y oczywiste Maximum Terribile.
Ktos z Pogánskich Monarchow Pytany coby Królewstiu
sercu naystraśnieszego byc miało? Regnare & Mori, odpo-
wiedział. Maximum Terribile est umierac. Niemniej okro-
pna królować. Rowny to strach Tron y Truná/ Czechlo
smiertelne y Purpurā/ trupia czászka y korona: rowny Ter-
ror na Pany sceptra Królewstie co fatalna Libitiny kosa.
Kto sie Regnare podeymie/ Maximis Terribilibus poiedynek za-
powiedział; wyzwal na reke naywielke strachy świata/ wdał
sie w Atletyke bátkow y kátkow Olbrzymowych. Bogże wie
co straszniejszego Krolum/ w szesćiu panować czy w niesze-
sciu. Rzecz wszystka na tym zawiata/ iesli Inoperatio y vigor
panowania/ sliskości y słabości w oboim rázie przelamać sie
nie da. W szesćiu y pokoiu pruaricantur Królowie y nie-
wiescieja securitate regnandi: Boskim Maiestatem yárdzg/
gdy naypoteźnieshem sa. Cum roboratum esset & confortatum
regnum Roboam, dereliquit legem Domini. To Pany przed
Bogiem gubi/ co dużemi przed światem czyni. Duże zdro-
wie/ B

2. 2.
q. 121. ar.
4.

in Canic.

Petr. Dam.
Serm. 5.

2. Para-
lip. 12.

wie/ y rube pälce y vigor młody Roboámá w ruine wprawie/ y. Prawdziwie non saluatur Rex per multam virtutem : nie mnogie wojska/ nic rády wysokie/ nic niedobyte zamki/ nic po- tezne armaty Królom/ prout oportet ad salutem nie pomoga/ iésli Maximum Teribile Regnare , nie bedzie Inoperatio Ma- iestatis sine macula. Mało dobrych Pánów na swiecie ; takda- lece/ že na jednym pierscieniu wszystkie dobre zrysowac ktoś sie podeymował. Ja na igielnym všku wszystkie zrejestruje; iésli lácniey gárbom wielblodzim przez progi igielnego vchá wtłoczyć sie do stáyni/ niż Panom przez Trony do nieba. Nulla sine bonitate Maiestas est. To Maiestat iest bez swiatoobliwo- scí/ co Serenitas bez iasności. Królow Jerozolimskich kroni- ki święte czterdziestu wyliczywszy/ trzech tylko dobrych wspo- minają : wszystkie inne wiecznie baniżuje Pismo. Præter Da- uid & Ezechiam & Iosiam , omnes reliquerunt legem Altissimi , & contempserunt timorem Dei. A iésli Monarchinie rácho- wac zechcemy/ w Ziegach Królewskich v Ducha s. iedney do- brey nie nadziemys. Wszystkie albo Tyranskie okrutnice/ albo skarade cudzego loża kormonice. Wielka nowina Pan święty/ Sacra Maiestas po swiatoobliwości nie po tytule. Kto Regna- uit, což go innego na Tronie lepiey wesprzeć moglo/ nad te iedne Heroiczną cnote/ zdaru Ducha s. powziete Nestwo/ ktora versatur in Maximis Terrilibus, bez vrázy/ bez hwaniku/ bez zmazy. Non conuenire imperium takiemu/ qui non melior esset iis quibus imperaret, o iako straszny oblig y wyrók na Kro- le! Pánovac niemoże/ kto lepszy nie iest nad tych/ ktorym pán- niae. Ne respicias Diadema , sed Curarum tempestates, neue Purpuram intuere, sed animam ipsā purpurā magis nigrescen- tem. Wwodzi cie Ambicya do korony: patrz co návalności za mą plynne/ iakie turbines na nie wieja/ iakie fluctus decu- mani przeciw niey sie wala. Wwodzi cie Purpurę: Bog wie/ iésli Królewsta duša Naiásnieyshym Szarlatem nie czernieje y mazje sie. Podobno pod Purpurę taki sie vita laciniosa y wio- tche summienie. Pod Koronę pilum viri boni nadzieszli: W- wodzi cie Ogromność y Assyencya Tronu: niewiesz że tam naysliżsa subsystema/ naygotowha ruinā. Wiere nic po- dobrnięszego do prawdy nad to/ że Regnare iest Maximum Teribile. Ledwie nie iedno na haku zgubnym wisieć/ co na Tronie doczesnym siedzieć. Kázda nieprawość/ iest naiás- nieysha miedzy stráždłami brzydkość; ale grzech Królewski skroć Maximum Teribile: bo iest podobny owej sprosno- scí y zarazie/ ktora naprzod na twarz sie wydaje/ chociaż iey w taki-

Plat. 32.
Vopisc.

Lucz 18.

Senec. ep.

Ecccl. 49.

Xenaph. in Cyrop.

Chrysoft. hom. 66. ad pop. Ant.

Tertull. 4. cone. Marc. c. 29.

w taimnosći dostanieſ. Utair sie grzechy Monarſe niemo- gą. Naiásnieyshych Maiestatow naiásnieyše zmazy. Clas- ras enim maculas suas reddunt, Lucidae fores, fenestratae ianuae, przyday: Centoculi anguli, ostrowidze počiemki, Stokie wphy- stkie Pałacowe ksty, ściany, drzwi, portyery, sa to przeyzrzo- czyste diaphana y polerowne Specula, na ktorych reflektuia się species impresæ wphytkich robot y zamyslow Królewskich. Ale to naiásnieysha/ że co nogá co reka Królewsta zgrzeszy, to na iágodach Królewskich iako wrzod wystrzony vsiedzie. Aufer iniquitatem de vultu Regis, wola pismo. Przeto grze- chy Królewstie na twarzy Królow swoie siedlisko mają/ bo Vultus Regum sunt facies populorum Monarſe dñeis sa figura oddanych: tažas iest Natura Zwierciadla co y Rozumu. In- tellectus fit omnia. Tym sie Rozum staje, co rozumie. Zwier- ciadlo także fit omnia, takim sie stawa/ iaki kto w nim sie prze- gląda. Quidquid delinquent populi, spectatur in ipsa Maiesta- te malum.. Nie tylko swoie ale y cudze Naiásnieyshy Dawid na swey twarzy grzechy widzi. Jedna kopulatiwa ab occultis meis, & ab alienis, iako w ieden snop zwizzane s. Monarcha na sđ Boży na sobie niesie swoie własne y oddanych winy. Maximum y to na Pany Teribile, że Maiestat Królewski nic iniego nie iest/ tylko seruitus Coronata. Król na Tronie/ nie- wolnik w Koronie. A což straszneho Królewsto wrodzo- nemu nad niewolę: Do tego każdy Pan/ iako portitor orbis Atlas na głowie/ na ramionach swoich dźwigac Narody wi- nien sobie od Pana Bogá powierzone. O trzebaš tu ramion żelaznych; bo Królowac iest byc Naiásnieyshym Tragaczem ciezarow pospolitych: nie godzi sie uchylac ramion przed cieza- rem. Czemu Saula P. Bog z Królestwa zepchnał/ ktorý ab humero & sursum eminebat super omnem populum? Czemu po- tym drobney staturki y niskich ramion Dawida po Saulu po- stawił: Mało nie to Saula z Tronu zepchnelo/ iż ramiona iego wyższe były nad wszystkie oddane iego. Trudno kto mogł opierać sie na ramionach Saulowych/ ktorych ledwie wierz- chem głowy dosiągl. Nie długo taki Pan na Królestwie sie- dział; bo bárki iego oddanych ceruicibus imminere zdaly sie. Królował dlugoletnie dobrotliwy Dawid. Moi Boże iakie Moles regnandi na syje iego wypadły! steka/ ieczy pod Króle- wską Koroną/ iak pod tyściac celnarami ołowiu. Quis mihi det pennas: oby iako uleciec przywalonemu. Sto innych do- wodów na to przywieść moge że Maximum Teribile est Re- gnare. Nic to przecie/ iezeli Monarchom Świętym/ mgdre/ meżne

2. Var.
ep. 6.

Prouer. 25

Incogn.

Philos.

Silius.

Psal. 50.

Seneca

disuotis

1. Reg. 9.

meżne / święte Monarchie ad scepsa gerenda dujo pomagaig. Nie darmo / Mulierem fortē quis inueniet rzekę Pi-
śmo / przydāie: Confidit in ea cor viri sui. Przypiągl Pan
Bog Naiasnieysha LV DOWIKE dwiemā niezwycięzonym
Monarchom do dźwigania Sarmackey Korony / przypiągl
prawie nieprzelamana żadnemi trudnościami Meżyce. Kto
sie przypatrzył iey Krolewskim operacyom / kto widział vigo-
res zawsze niezwłcone / ile razy Naiasnieyshym swym Ma-
żonkom Compar stawała / dum creat, dum prouidet, dum di-
sponit, y inne dzieła Maiestatis sprawnie / ordinie / widział
iż Mulierem fortē, dobrotniwa y bez makuly Panią. To iż
światu podaie za Speculum Maiestatis, przez co sie pokazała
wszystkich Monarchiū Speculum fortitudinis.

Dziwna rzecz je Pismo / nie inne Attributum Boskie /
Dwierciadlem mieć chce Maiestatu y Potencyey Boskię
tylko Mądrość. Wszakże y po stworzonych rozumach
toż widziemy. Co niestroniona Mądrość / to y stworzona
Prou. 8. Sapientia twierdzi o sobie: Per me Reges regnant. Rozum
Krolewski stączny y meżny / wysoki y dotkliwy attingens
a fine usque ad finem fortiter; to iest energia, to vigor, to dziel-
ność / to Inoperatio Maiestatu. Nie rozdzielił Duch święty
Mądry Niewiasty od Waleczney / Waleczney od Dożor-
ney / y w Królestwie swym gospodárney. Ktorey digiti ap-
prehenderunt fusum, taz manum suam misit ad fortia, też byl-
sus & purpura, ktorey fortitudo & decor indumentum, taz ape-
ruit os Sapientiae, ktora roborauit brachium suum. Wielki iest
mierozum / ganic wysoki y bystry w Paniach Naiasnieyshych
rozum. Co za absurdum gdy w Paniey obrotneychy rozum uż
wrzeciono / ostrzeychy rozsadek uż igielka: Jesli nie przystoi
warkoczowi rozum / a czemuż z głowy y mozgu wyrasta z
Minerua przeto Mądrości Boginię / że sie iako warkocz z glo-
wy vrodziła. Stworzył P. Bog pierwsię Monarchy świata /
Masculum & feminam fecit eos, pewnie Jewe Jādamowi
Gen. 1. adiutorium simile, nie tylko gospodynia loża / ale oraz ser-
deczna pomoc wälney gubernacyey świata. Stworzył oboje
tak wielkiego rozumu / iż wszyskie Salomony y filozofy co
ich bedzie y było / pierwsza świata Nac rozumem przecho-
dzili: Ktora Rzeczpospolita w swych rządach y obrotach iest
tak correcta, iako miodouszych puszczek stokla Monarchia: /
Któż tam monarchiznie: Matka bez żadła / Pani bez oreża.
Nie specjalna waleczne Amazонki szablę / zdobilá zbroią piersi
ich niemieście / a ma specić Chrześcianstę Panią moderatio
Gen. 2. status?

status? Potkala sie Tomyris hierowna sła z potega Cyrusa / Iustia
Syna dorosiego nie woieniego na stronie vchroniwshy / sa-
ma Ordery do Wojsk / sama posilki zrzadzala / sama do bi-
try Wojsko sykowala / trzytroc sto tysiecy nieprzyaciela
zmiosla. Przystalo Pamey osoba własna bitwe walcia toczyć
o całość swej Monarchiey : nie przystalo o też całości
światolive rády y zdrowe distursy / w swym przynamniey
Gabinetie / iesli nie in acie Senatus sykowac: Niewiescia to
Reka / ktora pierwsza Miasta y zamki murami otoczyła. Pe-
wne Semiramis Babylonie básty nie kądziela vprzedla. Justin. 1.
Co niegdy Kartago Miasto moglo y umiało przeciw potedze
Rzymiey / czyż głowa Kartago stanela: Naiasnieysha
Dido, te tak potężna Rzymowi Emulantke consilio manuum
luarum nastreczyła / legibus & armis ostrozyła. Ażleż bylo
światu / gdy Aspazja swemu Cyrusowi za jedno oraculum,
nie tylko żona byla: Świat nayspotornieyhy byl za Augustą /
Livia wskytim v niego rzodziła. Naysprawiedliwhe Pā-
nowanie Trajanowe wspomina Antiquitas; Plotina v Trā-
ianus Imperalia sprawowała. Pulcheria za Theodozjuszą /
Blanka za Ludowitą / Sächodnie y Wschodnie Monarchie gu-
bernowały. Judith y Debora / za gnuśne Hetmány woio-
wala. Wszytko to com w rożnych Heroinach wyliczył Vla-
cieśniewsza LV DOWIKA, rownie y nad to mogla umiala/
czynila. Iey Mądrość obrotna / dalekie rzeczy przenikają-
ca / byla dwierciadlem naymedszych Maiestatow. Iey
Maiestat byl Perspektywą Mestwa w Monarchach nieuśrat-
honego. Pewien iestem / iż wieku / ktorego żyła / medzhey
y meżmiejshy na świecie nie bylo Niewiasty. Światau całe-
mu panować miała. Ktoraś niechetna Fatorum crisis LV-
DOWICE zazryzala / że Orbis imperium nie jednowładnie
trzymała. Zylbys byl wieku LV DOWIKI Salomonie! pe-
wneby ta Mądrini nasza po rozum do ciebie nie wedrowała/
y w twoim rozumie naleść co do przygany mogla. Patrzeli na
Mestwo iey niezwycięzone / zda mi sie że z kości Hertulesowych/
nie z kości Adámowej wyrosła. Jesli patrze na iey godną
Maiestatu Krolewskiego Rostropność przychodzi wątpić /
z żebra czy z mozgu wyniknęła. Gdy sie obezrzesz na to Spe-
culum Maiestatis Naiasnieyse / rozegnać nie moze czyja w nim
twarz podobniesz / czy naydowcipniesz miedzy Mądro-
chami Pallady / czy naywaleczniesz miedzy oreżnimi Bel-
lony. Ządkolwiek na nie weyzrzesz / wshedzie decor & fortitudo
indumentum eius, wszyskie iey sprawy/intencye/mądre/meżne/
sprawiedliwe. C Vbierz-

Vbierzmy ja po Królewsku / iako na głowie Korone / iako
Sceptra w reku / y toczyste Monarze Jablbo / lubrica Re-
gna, mocno / y umiejetnie y niewinnie piastowala! Decor &
fortitudo Korona iey na głowie. Nie tak iednak to zdoo-
bilo / že poteżnych y herotich od morza do morza Monarchiy
wielkie Korony / wielkich Księstw Mitry na głowie swey
nosila / wieceto / że Naiasnieyšemu KAZIMIERZOWI
Corona viro suo byla. Zdrowie Twoie Naiasnieyshy Panie/
y slawe ta Mulier diligens y fortis bärzey niž Korone głowy
swey kochala. Pogroził P. Bog ktoremus Monarchemu Sta-
du / że Korony z głow ieszce żywacych zemknąć sie miały.
Dic Regi & Dominatrici, quoniam descendet de capite vestro co-
rona gloria. Nie pogroził / ale pomąscil pogarda światą
Majestaty Nasze Naiasnieyše / matchnawhy stodkiem niesma-
kiem doczesnego panowania / nadmierzawhy śliczne Korony
odmianna hczescia Duch s. aby dla pewności zbwienia Kro-
lewskiego / z Naiasnieyshych stron Pana / iudiesz y Paniey
zemknely sie na innych głow Korony. Skoro Naiasnieysha
Pani chuc nieiaka do polożenia Korony w Naiasnieyshym
Małzonku regulę / nie trzeba było wiele mowic : Dic Regi
& Dominatrici. Rada sie do tego nāmowic dala / aby glos-
we swoie / y głowe Neża swego à Maximo Teribili vwolnila.
A wiedząc że potestas culminis iest tempestas mentis, żadney sie
nawalności nie vmykał / żadney przeciwnej Māchinie nie
vchylala / cokolwiek Maximum Teribile bywalo / na głow
swoie brala : głowe IANAKAZIMIERZA, głowę swoią
zastepowala. Negotia pro solatijs habens, byla Korona glo-
wie / y w posilkę głowę Koronie. Zylata Koronatka tak nies-
hczesliwych czasow / że Korona głowie iey wrzodem byla ;
gdy ona Rzeczypospolitey wrzodom Korona zdrowia zosta-
wala. Tak wielkie Księstwo / tak Korone Polskie Ta Pani kochala /
że rownie Corona viro suo, y Corona Regno suo bydzie sie zdala. Powadzily sie trzy Korony z jedna ; Na Twoie głowie Pā-
ni Naiasnieysha / iako na poboowisku ta sie walka dziala.
Ulordowaly trzy Szwedzkie iedne Polska / gniotly sie y bie-
dzily z sobą : Twoia to głowa czula. Twoia mądrość /
Twoie Męstwo / zwąsnione Korony dowcipna rada / dżiel-
nym rozumem hczesliwie poiednala. Dway Orlowie nie-
gdy Efeska Boginię w polu ze snu obudzili / gdy o Zwierzą
od niey vßczwanego sponami sie zwarzy / lup ieden drugiemu
wydzieraja / na lono vspioney vpädl : toczyli straszna woyn
miedzy sobą czarny Mostkiewski y Bialy Orzel Polski : ledwie
sie to

sie to nie na Twoim ionie Diabo Sarmacka dzialo : sto
mieczo w na on czas piersi Twoie przenikaly / sto rozumow
ostrych meźnie y wymyslnie dobywalaś / aby Fortune Czarna
Biala przemagala ; przemogla / bo præsidio fortunæ Twoia
fortitudo byla. Tak tedy Mulier fortis, Polka y Szwedzka
Monarchini wielkie Korony na głowie swey piastowala / non
languido collo , lubo Lilia / que non sufficeret capitis oneri.
Wiec iako Sceptris wladnela patrzmy.

Cicer.

Plin.

Plakal tedy Ezechiel na Jerozolyme Izraelską Matkę /
w ktorey reku Inbo mocne y duże Sceptra byly / od wiątru /
iednak Tyrantiego pokruszone sa. Mater Tua, quasi vinea,
factæ sunt ei virgæ solidæ in Sceptra Dominantium , & ventus
vrenſ siccauit fructum eius, & arefactæ sunt virgæ roboris eius,
& non fuit in ea virga fortis Sceptrum dominantium. Matka
Twoia / Korono Polska / ktora Sceptra Twoie mācierzyisko
piastowala Mater tua, Naiasnieysha LVDOVIKA flos ma-
logranati. Co sa ziarna malogranatowe pod iedna lupina /
to sa wolne Narody pod Naiasnieyshych Majestatow pro-
tecyg. Ale nazdrowe y naybuynieyše malogranaty by-
wały / gdy sie Liliami osadzo. Kwiat tedy Twoj Liliowy
Naiasnieysha Mantuanko kwiatem byl Malogranatu Pol-
skiego. Poliske nasze ktos nie zie nazwał Granarium, dla ob-
fitosci ziarna chlebowego : Jablko tez malogranatowe hczere
jest granarium. Sceptra / na ktorych iako na gałezi Jablko /
malogranaty wolnych Narodow wisialy / wsparte Uniwer-
sciemi Liliami / żadnym wiątrom burzliwym przelamac sie nie
daly. Co bylo naiazdow dzikich na Rzeczpospolitę / co wi-
chrow okrutnych : Co to byly za czasy / iakie procellarum fitur-
my / iakie fatorum sidla / quanta vis temporum in Republica ,
quanta varietas, & rerum quam incerti exitus, quam flexibiles
hominum voluntates, quid insidiarum? &c. Wszechmocne præ-
wie Sceptra byly / ktore sie tak sroga falę nie krushyły. Kos-
muss dakt za to : Tobie Naiasnieysha LVDOVIKO, ktorey niezwycięzone Lile ziarnistey Polscze iako flos malogra-
nati za Sceptra byly. Za Panowania Twoego grzech bylo
mowic : Et non fuit in ea virga fortis Sceptrum. Wialy lodo-
wate Aquiloni / y wßytke swę potege wydymaly / od ich mro-
żnych vpalow nie vwidly Lile Twoie / ventus vrens non sic-
cauit fructum eius, nie nie nāndlala stāteczność y całość kwia-
tow niesmiertelných : Non sunt arefactæ virgæ roboris eius.
Grzegorz Nissencki w owym pieniu : Surge Aquilo, veni Au-
ster, perfia hortum meum, ktoraś Królów wiatrom wskazu-
Cant. 4. 19c

Tull.
2. epist.

Com. Na-
tal.

Tacit. 4.
Annal.

Prou. 12.

Jerem. 10.

S. Th. de
erud. Prin.
c. 1.

Igea pâlcem pokazuię : Aspice Reginę potestatem, duos ven-
tos regit, ut sibi videtur, Aquilonem quidem à se iussu sepa-
rans, Austrum vero benignè vocans. Ostry y burzliwy Aqui-
lo, cieply y przyjazny Auster, sąsiedzkie Koronie Polskie wią-
try / ponurę Północ y pogodne Południe zdawną ná Rzec-
pospolite wiąły y wieią. Uderzył zamorski Boreas furtury
swemi w NAWA I A N A KAZIMIERZA, ktorę v styru Ná-
iásniejsza pomagała LV DOWIKA : uderzył chmura ognis-
ta od Bałtyckiego morza : uderzone à ledwie nie wytrącone
z reku Naiásniejszego Pána Mulier fortis zatrzymała Sce-
ptrę : Aspice Reginę potestatem, iaka powáge v wiátrów
obudwu Szwedzkiego y Rakuńskiego iey Maiestas miała : rá-
dą iey stoką y przemyslną v sílnością ná posilek záchwia-
nym Berlom Auster przywabiony / Aquilo za morze wyplo-
fony / Skoro iey glos ná południe wdziecznie zábrzmiał / ná
pólnocy meżnie zágrzmiał : Surge Aquilo, veni Auster, perfa-
hortum meum. Co to była za Páni ? Aspice Reginę potesta-
tatem. Przyznaćie potomne wieki / że fuit in ea virga fortis
Sceptrum Dominantium, ktorą tak potężne wiątry wabić y
plażać rozumem vniāla.

Jeśli sie obejrzye ná Kleynot trzeci dostojności Króla-
wskiego / Sphoeram regnandi znakującce Jabłko / przychodzi mi ná
myśl / czy te Monarze Jabłka nie ná owym sie drzewie ro-
dzą Arbor scientię boni & mali nazwanym? Wielkim zostanie
Miedrem dobru y złemu / wyćwiczą go dobrze przeciwności
y szcześliwości / náwyknie sapere malis, calamitatibus wypo-
leruie rozum / kto sie do takich Jabłek posiegnie. O gorzkie
władzy Monarzey Jabłka / iakie w sobie macie niesmaci! Mo-
cnych tu zebow trzeba / aby sie grysc daly. Nie umiała sie z tym
jabłkiem obchodzić owe / ktorą zebami w nie zawiadziwszy de-
dit viro suo, przez co Imperium Ráskie vtracila. Nie godzi
sie tego Jabłka vrázić : trzeba sie z nim pieścić ; nie grysc ale
całować / nie rwać ale głąskać / nie z reku do reku ciskać / ale raz
mocno viąwszy / iako Matka dziecie ná łonie piastować. Lau-
reatus w tej nauce boni & mali zostanie / kto cierpliwie w Pol-
szce naszej wytrwa gdy pannie. Tuś sie v nas Lilio Uniwer-
ska nanczyła / co jest lilium regnare inter spinas, Maximum Ter-
ribile Liliom / królować miedzy cierniem. Kiedy Pánom blo-
gostawiemy / precamur Imperatoribus vitam prolixam, Impe-
rium securum, Domum tutam, Exercitus forces, Senatum fidelem,
Populum probum, Orbem quietum. Co wszystko gdyby sie ad
votum dźiało / tak szcześliwym Pánownikom coby wiecę trze-
ba :

Greg.
Nyss.
h. 10.

Gen. 2.

Genes.

Cant. 2.

Tertull.
apoll. c. 30.

bą : Ego dixi : Vos Dij estis. Ten co Jabłuszko Scientię boni Psalm. 81.
& mali pierwzym ná ziemi Pánom nárań / w tymże Jabłuszku
to wszystko co sie rzekło / Vitam prolixam, Imperium securum, Do-
mum tutam, &c. iednym słowem wrożyl Eritis sicut Dij : nie
tylko dlugoletność ale y same niesmiertelność obiecuje : Ne-
quaquam moriemini. Uczuli za vkušeniem Jabłka pierwsi
Monarchowie / to co jest Maximum Terrible ná Pány / Mori.
Jeżeli gdzie / tedy ná Tronie dies pauci & mali, krótkie dni / Gen. 47.
gorzkie panowanie. Bimestres Imperatores, & Regum termi- Ambrosius
nos cum exordijs copulatos, czy nowiną wdziečná swiecie ? Epist. 31.
Spokoynie panowanie z tegoż Jabłuszka augurari nie pewna;
płochy to owoc / ktorym Pan Bog iak piłka ciasta : Regnum
à gente in gentem transfert. Pałac bespieczny / y w nim ci-
che pomieszkanie / kto z tego Jabłka Królom obiecuje / Thro-
norum exilia nie cztał / ktorym często za granicę głosić przy-
chodzilo. Wydáro Domum tutam to Jabłuszko Scientię boni
& mali wygnancom Ráskim. Wojska mocne domowe / práz-
wie temu Jabłku Maximum Terrible. Wdzielismy czasow
názych Oyczyste arma, ktorę szablami to Jabłko na stuti pla-
taly. Toc jest punctum quod ferro diuiditur. Ráda wierna / Seneca.
sicut mala aurea, mowi Pisimo : bywa y to že Rády główne Prover. 25.
obracają się w Jabłku / ktorych superficies ná pozor piękna y
zdrowa / ale wskroś pełne cinere doloso. Populum probum
tak trudno ná swiecie znaleźć / iako y Orbem quietum : Lubo to
świat zowie sie cultissimum rus Imperij super Alcinoi pometum.

Inaczey sobie z tym Jabłuszkiem nászá Mulier fortis po-
czyniąła / wiedząc iż jest Maximum Terrible. Nie z Jabłuszka
o swym Panowaniu / ale z Panowania swego o Jabłuszku ma-
drym Wieszczem była. Była dlugoletnie / lat blisko szesdziesiąt
wieków / kiltka dwadzieścia panowała. Dość ná Pá-
nią / ktorą in scientia boni & mali lauream otrzymała. Kro-
lowała w powodney fortunie / za Troyszczesliwego WŁADY-
SŁAWA, kiedy roboratum było y confortatū Królestwo Polskie;
nic Jey swiætobliwość szcześliwe Panowanie nie viadło.
Imperium securum, Domum tutam, y to wszystko ná on czas
zego Pánom Naiásniejszym życzyc swiætobliwie możemy /
postusne sobie auguria miała. Miał pacificus WŁADISŁAW
Orbem quietum ktemu panował / Senatum fidelem, Populum
probum. Miał w tym wszystkim iuris communicationem zme-
bą MARYA GONZAGA. Ale że regna euerit plerumq;
felicitas : gdy sie potomnie ná Tron Naiásniejszego KAZI-
MIERZA przesunela / przysiadło sie do Mejney Niewiasty

D

Synes.

Y nienstraszoney iedno Maximum Teribile. Przyznac̄ to kāždy musī že nie straszniejszego na panuace Pany nad publi-
czna Niecheć oddanych, przy Koronie Krolewskiej: gdy to
dwoie na iednym Tronie zasiedzie. A iż simul ista poluit Con-
ditor mundi Deus, Odium atque Regnum, tu Naiasniejsey
LV D O W I K I mestwo, tu obrzedny rozum, tu Milosc nie-
ugashona ku Narodom oddanym dzicwne sie wybiatala. Dwie
Koronie na głowie dzwigala: sto rownych dzwigac̄ mogla.
Nic tak ciezkiego na syje Krolewską, iako ta dwoyościasta
obroż Odium atque Regnum. Nadna przed nia tak macierzyn-
sko w Narodzie nāzym nie kochala sie. Nadna sroższych nie-
cheći Populi nieuznala. Za wšytkie iey życliwości, opieki,
y przemysły dla całości Narodow nāzych podiete, za wience
y pälmy nieśmiertelne Odium atq; Regnum w iedno sertum v wi-
te odbierała. Cokolwiek zaczela, zamysla, respetem pospo-
litego dobrą, brala wdzieczności wiáno Odium atq; Regnum.
Nigdy z pospolitych iadow przeciw sobie zoszronych eluctari
nie mogla Niewinna Pani. Chowal Pan Bog do Nieba nie-
uszczerbionę iey Korone doczesną płatę. Cokolwiek nay-
światobliwey mowila, czynila, zamierzala, to wšytko do-
tejże Sfery Odium atq; Regnum malewolencya pociągala.
In summa wšytkie iey zawody, intencye, prace, všilności,
spezy, nāmowy, rady, y wšytkie inne Maiestatis merita, w tenże
snop wiazalo Regnum, w który zwycięlo Odium demerita. Mu-
lata concedendo estecerat, vt acrius exposcerent, quæ sciebant
negaturam, ztad pochodzilo, że tak rzeszte lasti, tak buyne
y krzewiste dobrodziejstwa światobliwey Panię, przewierz-
gnely sie in malorum irritamenta: a ztad sanctior regnandi me-
thodus verti in odium. Byla Panię nieslychanie milosciwą

Scriban.

Prou. 31. Lex Clementia kozde slowo iey. Coż iey za to? Odium atque
Cassiodor. Regnum. Winnali co že arma iuris obrocili sie in iura furoris:
in for. com. byla Pani tak districte æquitatis, iż iurgia Deorum poterat di-
Ammian. stinxisse: koila, goila iako mogla zascia Boßkow Polscich:
Marcell. Przewrotny Tłumacz Krolewskiej dobroliwosci Arma lu-
rium, nazwał lura Armorum. Byla Pani kora zwylka phi-
losophari de Clementia, de Iusto, de Honesto; a postaremu
Odium atque Regnum na nie wołalo: Non sentit pro Repu-
blica. Nie przeciw sie Słuchacz, ieslis krasomowne iady
na iey wszypki slysal. Mulier fortis, wierz mi, przy swej
nierwinnosci, ab auditione mala non timebit. Dostalo sie przy
niey, dla niey, y tym, ktorzy cnota zdrowiem przy Naias-
niejseych stawali; odzisieysey Polscze naszej, a przynamiey
o nie-

o niektórych Provinciach prawdzić Stoicus: loquax & inge-
niosa in contumelias Praefectorum Prouincia, in qua etiam qui
vitauerunt, culpam non effugerunt infamiæ.

Seneca ad
Heluid.
c. 17.

Cantic. 4.

Cantic. 8.

Obierzmy Naiasniejsey LV D O W I K E, Mulierem for-
tem iako Bellone. Neżna Heroine tak stroi Duch s. Murem
iestes Pani Naiasniejsey: piersi twoie oreżna Wieża, na kto-
rey omnis armatura fortium, tysiąc pułterzow, y wiele tysię-
cy mnogich Wojsk Rycerstkich ludzi Subsistency y præsidium
miały; Tu fortes exercitus, tu Waleczni Hetmāni fortune
kuli. A gdzieś takię pożukać: procul pretium eius. Była
taka, byla Naiasniejsey LV D O W I K A, ale sie iż zbyta: te-
stnilismy z nią; w dalekie kraie iż nas odbieżała. Dopiero
nieoszacowana cena oniey roście, kiedy ostatnie śmiertelności
granicę przekroczyła. Murem ta Pani stawila sie za Krole-
stwo Polskie. Takięci takię Chrześcianiskiemu Antemurā-
lowi Wieży dugo było trzeba. Była Oyczyny Murem,
była Matka, cuius ubera turris. Cesto o tym myślą y mo-
wią, iakoby dzikie tey Korony pogranicza dużemi fortami
y mocnemi Kasztelami ogrodzić; Widziałem iż iako Mur
niewzruszona prowadzona do Prus, od wielkiej Pamicie Nie-
zwycięzonego Stephana Czarnieckiego, prawie per tela per ignes,
w szrod nieprzyjacielskich zamków: gdzie na ciastey prze-
prawie, gdy Nieprzyjaciel na straże odwodne vderzył, wšy-
scy radzili do bliskiego zamku wmykać. Ruszyć sie z miejscą
iako mur nie dala, w golym polu, y szczupley Chrągwic liczbie
zostaiać, poty aż Wodz szczesliwy, którego szabli fortuna wo-
jenna zawsze postużna bywała, nieprzyjacielski furor, magna
dextrą vkarat y pogromił. Widzieć iż było tu pod Wårha-
wą, rzekibys ze piersi z muru diamentowego vkitu miał: na
samym prawie celu stoąc v brzegu Wisły, na froncie nieprzy-
jacielskich piorunów stawała. Zalowala cesto, że serca swe-
go nienstraszonego w Hetmány y Wojska wlepic nie mogła.
Wszystko Rycerstwo obu Narodow do niey sie gárnelo; iey
szczodroliwosci mille clypei żyły, iey Neżnoscią y wspa-
niąłoscią omnis armatura fortium trzymała sie. Widzieć by-
ło Wojska pod Grocholinem z Pruskiego obozu rozproszone,
gdy Pana we Gdańsku odbieżały, iakże ie hoynoscią, iak stod-
kiemi slowy Nacierzynskiemi głaskala, y reka Krolewską,
za rece, za szable vymijać, za serce chwytać, do mestwā y do
ochoty Rycerstkiej grzala. Naiasniejsey to LV D O W I K I
bylo dzieło, że sie Wojsko nazad ku Panu obrocilo. Widzieć
bylo y owe armaturam fortium, kora Kielno postużenstwo

Cantic. 8.

zrzućiwšy in nenum posłá; co nie czynilá/ co nie wažylá/ aby tak mocny wezel rozwiazala: Co weLwowie o ich krewawej za-
sługie y vspokoienie všilowala: Komu kiedy z Rycerstwa
predtiek Audiencyey nie dała: Prawiec omnis armatura for-
tium, te Wieże iako Matki saly. Ziey láski y favorow wſzy-
tkie Wojska pendeband: Exercitus fortis vbiegaly sie do me-
żney Pánley iako ad Matrem fortium. Ktoreś za to/ tak nies-
zwyciężoney Oyczynie Matce/ tak miłosćiwey Wojsk/ y
wſytkich obywātelow Konserwatorce/ tak trostliwey o po-
koy domowy Teczy/ ktoreś mowie za to Ciucas, ktore Murales,
ktore Oliuales? nie inne/ nad niecheć pospolita: Odium
atq; Regnum, Dobrodzieſtwā iey vſilnego oſtānie Trophæa.
Mowilem dosyć o Męstwie rozumu y serca Naiásnieyſhey
LV DOWIKI, dosyć o meżney miłosci przeciw Narodom
nāzym y dobrą pospolitego/ ktora prawie fortis ut mors di-
lectio, w grob ią wprawila. Aże nie tylko fortitudo ale y de-
cor indumentum eius, pokazawšy meżna/ pokaze na Duszy y na
ciele piękna/ iako Speculum Maiestatis sine macula.

Stworzył Pan Bog Naiásnieyſha LV DOWIKE ie-
dne ze trzech Wdzieczności Charite. Patrzyc na nie bylo/ na
Maiestat bez zmarſczki. Twarz y vrodá świadczyły je pán-
ią byla. Wydawała oris Maiestas principem: ona iey Stá-
turā/ słusnie assimilata Pálmie: ona Symetria postawy
Krolewskiey/ membrorumq; modus, qualem nec carmina fin-
gunt Semideis. Krolewskie cnote/ dźiwnie godna Tronu
wdzieczność kraſiła. Virtus Tua, Naiásnieyſha LV DO WI-
KO, meruit imperium, sed virtuti forma addidit suffragium. Nie
lubilá Tragicam Maiestatem. Ktora sie noſzą ci/ co na Tronach
iako na komedyey siedza/ ukazują sie byc czym nie sa/ rokazu-
ja komu nie paniua. Ktoś kiedyś pulcherrimus ore, Maiesta-
te ferox. Náhá zás Dyana Maiestat swoj aza kiedy náezylá/
castigato in sublimitate fastu, kogo nie wielá swoj láskawością
temperuige comitate fastigium, wiedzec že Clementissimis Ma-
iestatis nutibus nemo non ad iustum vitæ rationem promoue-
tur. Wielkich Cesárzow Wschodnich Wnukz/ Zachodnich Au-
gustow Ciotka; Mántuanistich Níwerstich Retelskich Nons-
ferrástich Xiestwo Dziedziczka; Cárogradzkich Paleologow
Sukcessorkz; Sycylyiskich Burgundyiskich Krolow Siestrze-
nicz przewysoko vrodziwshy sie/ iako mons in vertice montium,
schylala sie wſytkim stanom iako Lilium conuallium; gdy reko
Pánska do pocałowania sciągala/ widac było dextræ verecun-
diam: widac było w Naiásnieyſhey Monarchini/ nie vehe-
mentiam

Dio Cass.
de Trai.
Ouid.

Pacat. in
pan. The.
Philo in
decalog.

Prudent.

Ennod.
Sidon. 1.7.
Epist. 4.
Cyrillus
Alex. 1. 1.
de recta
fide.

Iaix, 13.

Plin. de
Trian.

mentiam owe radiorum, ktora sie oczom przykry; widzieć by-
lo wſydlive Umbry Klementyey. Widzieć ią było gdy sie
po swych pokoiach przechadzala/ Sicut Sol oriens in mundo, sic
species mulieris bonæ in ornamentum domus suæ. Páni to byla/
iako Słońce: na ktorymkolwiek placu stanelá/ w Pałacach/
w Kościolach/ w Obozach/ rzec śmiele mogles/ Tron na ktos-
tym ta Páni siedzi non eget sole & lunā. Wſytkie Dziewa Jey
Apoc. 21.
pogodne promenie omnia opera sicut Sol in conspectu Dei.
Eccles. 9.
Otoż macie Páni y Pallade y Bellone/ y Diana/ decor & for-
titudo indumentum eius.

Do nieba/ do nieba iako sie wystróilá/ patrzmy. Precz
Pánie moie z Pokojo/ prożności Œwierciadla/ precz lo-
mne marności znikomey skielka. Stawcie sobie Maiestatu
bez zmazy Œwierciadlem Naiásnieyſha LV DOWIKE: tu sie
przezryzicie co wam za stroiu y stroiu do wieczności trzebá.
Indumentum virtutis actio est. Poki żyemy/ wſytkie náżeza-
bawy Chrześcianstie na tym sa/ abyśmy sobie hâte nieśmier-
telności/ świątostci Blogosławioney Prætextę snowali/ ktorey
osnowy tlo Wiara święta/ Hasty naybogatsze Nadziejeia/ y
Milosc/ wzory y kwiaty różne Chrześcianstie wczynki do zba-
wienia należące: te sa indumenta noui hominis incorruptibilia
& sancta, fortia & decora opera Spiritus. Nadna iednak odzież
Naiásnieyſhem Pánom nie przystoi pieknay w niebie/ nad te-
ktora złote Milosierdzie vtaklo. Niemaj nic/ coby godnicy
Naiásnieyſhe Maiestaty pochwalić moglo/ nad hoynosc przesz-
ciw v bogim y nedzny. Si quis Principem laudet, nihil quod
xque eum deceat, afferat, ac Misericordiam. Te to sa hár-
lary Krolewskie/ ktorych żaden mol nie przegryzie. Incorru-
ptibilia & Sancta. Widzieć dzis Naiásnieyſha LV DOWIKE
przed Maiestatem Boskim w złotej Milosierdzie Krolewskie-
go hacie. Nie wyliczam codziennych/ a rzec moge como-
mentowych hzodrot na ialmužne wysnowanych. Nie wspo-
minam sierot lužnych po ulicach y uliczkach y blocie y gnoiach/
ktore odziewała/ karmila; nie rachuię Jerozolimskich/ Cár-
ogradzkich/ y w dalekiey Persyey Apostolstich ludzi/ vsluge zba-
wienia bliźniego traktuacych/ ktore gaza regali sustentowala.
Miaram wiele starych Kościolow/ Szpitälów/ ktorych sarta
recta opatrzyła/ budynki y place rozprzestenila/ spustoszałe fun-
dacye/ swemi dobrodziejstwy podstutowala/ trzy Szpitale/
dwia Kościoly/ dwia Klasztoru w iedney Wårshawie erygo-
wala albo nadstawiła. Wſytko to fortia & decora opera, pie-
ma haty blogosławioney dzieybä: nic iednak piekniejego/ iá-
ko je

Chrysost.
hom. 70.
in Matth.

Autor
Imperf.
oper. h. 4.

Chrysost.
hom. 4 in
epist. ad
Philipp.

ko że fundowalá wieczyste wiecznego złotogłów robotnice;
názbierawšy Pánienečkto w śmietach y bárlogu grzebály/
złota nicią wyrabić sobie posag náuczyła: te igielki/ te kros-
sienta/ te pultryńki ktore bogato fundowalá/ wystawiły Bo-
gu MAR Y A L V D O W I K E in vestitu deaurato, wystawi-
ły iż te haſterki y wzornice/ circumdatam varietate. Stáne-
la Krolowa/ iako Psalm mowi/ po rece obliczā Boskiego/ A-
stitit Regina; connubio virtutum stipata: fundowalá ta Lilia
Uaiásnieyša ſakonne Lilie/ Pániestkie kwiaty/ z których ná-
byłá liliatam veste, przybrala sie dzis przed Anjołami Bo-
žemi w te Liliate/ vwilá sobie z niemiedlych Pániestkiew nie-
winnosci wienicow Krolewsko tkanice. Piękny widok w o-
czach Boskich Niewiasta odziana Uaiásnieyšego Miłosier-
dza promieniami/ ktore krasny obłok enot Chrześcianiskich
syrmate longo toczą za sobą. Nic o iey żarliwości ku Reli-
giew swietey Katolickiej/ ktora/ y w Kościolach ozdobami bo-
gatem stroilá/ y fundowaniem Missionarzow do rozmnoże-
nia Wiary swietey sposobnych/ herzyla. Felices Reges, qui
suam potestatem ad Dei cultum maximè dilatandum, Maiestati
eius famulam faciunt. Potkala iż pewnie iuż ta szczesliwość/
ktora Krolem Augustyn s. obiecuje za promocey y żarliwość
Religiew swietey. Nic tu o dawnieysshich iey nabożeństwach/ nic
o swiętobliwości doftoienstwu Monachemu nalezytey. Po
śmierci Uaiásnieyšeg WŁADYSŁAWA oſtała sie na Thronie/
znac ze sie Bogu podobala/ ktorey żadna przeciwność z Thro-
nu nie zepchnela/ in sublimi fastigio non figit gressus stabiles nisi
maturæ sanctitatis gravitas. Umiała gárdzić marnością swie-
cką; vmykala sie często między ſakonne katy: zamykala sie przed
świątem; kryła sie przed swą własną Koroną w przysionki
Klaſtornie; chroniła sie swoiej Uaiásnieyšey Serenitatem.
Ile razy Uaiásnieyšy Pan z pałacu wyiachal/ tulita sie mie-
dzy cienie ſakonne: vkradala sie Thronowi swemu: mowić
bylo słusznie do niey co Kardynał s. do swej naboźnice Au-
gusty Rzymkiew: Nos aliquando ieunamus à cibis, Tu ieunas
à Purpura, ieunas à Corona, atq; à tot Imperialis gloria pompis.
Wielkich enot Páni/ wielkie wyſteptki z Krolestwá nášego wy-
korzenila. Ta trzeźwość ktora w Pánach y stanach wysokich
dzis zlaſki Božev widziemy/ Uaiásnieyšey to L V D O W I K I
sprawá/ ktora sie piuānemí Dignitáſtwy strasznie brzydzać/
luxus napoiow pieknie obrzydzała. Nie temu sie dziwuie/ že
Anjelstkie klausury dla całości Pániestkiew Krolewsko bydo-
wala; ale barziesy je w szrod Pałacu bialy dwor swy/ iako
iędno

bernard.

Synes.
orat. ad
Arcad.

Lucz 12.

lilium est, cui nec candor desit nec odor. Trzymała sie we
wszystkich swoich sprawach/ iako nie Polscze/ ale nad sobą
sama panowala. Predko sie za swoje impetus, y passye vy-
mowala: znala/ y swym iezykiem mawiala: co iest/ sui ipsius
esse Regem. Krotko mowiąc/ co sie nieinnosci Krolew-
skiey tycze/ dosyć rzec: Lilia w Polscze krolowala. Tak pie-
knie sie przed oczy Boskie vbrala/ tak bogato wystroila ta Ni-
wersta Lilia/ nec Salomon in gloria sua, w tak ozdobney ſacie
widziany był na Maiestacie swoim.

Pulroka przed śmiercią gotowala sie po Krolewsku do
Wiegności. Polerowalo sie to Zwierciadło bez zmazy.
Jednala sie ze wszystkimi/ świat Polski spokoju zostawiac.
Codzien przez całe pulrocze do vſu Spowiednika przykleala:
wszystkie kęciki y penetralia sumienia swego miotla pokuty s.
zamiatając/ wszystkie prożności iako pāieczny z siebie zrzu-
cając/ tak sobie dla miłości Boskiey źiemskie panowanie lekce-
ważyła/ y wieczna Korona nad doczesną barziesy smakowala/
nigdy vſilniewy iako przed śmiercią o tym nie myślała/ żeby
znikome y omyle Sceptra/ sliście Throny komu innemu mia-
sto siebie wyraiwszy/ z Krolewskiey dostojności całe sie wy-
zula/ y w Klaſtornych gmachach záwárszy oſtatek lat Kro-
lewskich/ vſtarwne bez roſtyku do Bogá volala: Psallam & Psal. 100.
intelligam in via immaculata, quando venies ad me. Tu
w przybytkach niepoſałanych Dziewic/ czekać cie Boże bede/
y czuwać kiedy oſtanie zakołaceſz do mnie. Talem hic vir ad-
mirabilis puritatem (słowa s̄a Theodoreta o Dawidzie) ta-
lem haec mulier fortis habuit puritatem, rzekne ia o LVDO VI-
CE, vt cum fiducia ad Deum clamaret. Regias aulas instru-
tas Tibi præparaui, Tuam audientiam exopto, Tuam prælen-
tiā desidero. Pewnie Uaiásnieyša Pani nie przecō innego
filka dni tudzieſ śmierci/ perambulans in innocentia cordis sui Psal. 100.
nad zwyczay po swym sie Pałacu krecila/ iędno żeby z Gábi-
netow światowych w ſakonne cienie/ ktore iako Regales au-
las Krolowi Krolow wystawila/ iak naypredzey wymknela:
przeto na tydzień przed konaniem/ geste/ troſtliwe Audiencye
spieszyla/ aby sie całowicie na Audiencya Boska wygotowala
y záwárla. O tym w nocy y we dnie przemyſlala/ aby Maxi-
mum Terribile Regnare porzuciła/ a na drugie niemniej straszne/
na śmierć/ iak naygotowhszostala. Oſtanie słowa te rzeksy.
Wieć umrzeć, dokonala. Meźnie żyła/ meźnie dokonala.
Dawod śmiertelności swojej meźnie zgonila/ dereliquit vt leo
terem. 25.

E 2

vmbra.

vmbraculum suum : iako Lwicą / gdy sie złożysta wynosi swe-
go / y lątnie żeru / idzie mężnie ostrzacić zebami pázury. Nie boi
sie na drodze zastępu / vfa mestwu y śile. Wykła Uaiasniey-
sha L V D O W I K A rownie iako Lwicą de regione vmbrae
mortis wspańialego y śmialego sumienia : sanctimonia &
magnificentia vzbioły ia na droge wieczności. Sakramen-
ty świetemi iako niezwalczonym oreżem / wszystkim pięcielnym
Zastępop groźna / vpragniona na żer szczesliwej Wieczno-
ści ; dereliquit vt leo vmbraclum suum , dereliquit vt Rex ar-
cem suam. Wyshedł Duch iey Uaiasnieyshy z ciałą / iako Król
z zamku swego skoro wynidzie / oreżne Wojska y ogniste Gwar-
die kolo niego / tak stanely Pulki Anyskie / y przed Maiestat
Boski / Maiestat iey niewinny postawily. Nie owac to Mu-
lier, ktorey dāne sā strzydla Orle / vt fugeret in desertum à facie
Draconis. Nie boi sie ta Lwica Uaiasnieyshy Mawela Krás-
kowskiego / y Smoczej Jamy iego. Smiele deptać bedzie po
karku iego / conculcabit draconem Duch Lwisty Uaiasnieyshy
Paniey / przeciw ktoremu Pani Uaiasnieysha / cum magnis vir-
tutibus affert grande supercilium. Idzie do grobu / iako Sol
intrepidus ad noctis cognatae sepulchrum. Segna tedy Kro-
lewskie te Pałace. Segna własne swoje serce w tym Kościele
pogrzebione. Segna wszystkich sobie życliwych tu sobie vslugi.
Segna Odium atq; Regnum , niespotokane Sceptra / niengojo-
ne Niechęci. Zylá iako Lilia / y wszystkich wonnych kwiatow
Bogini Flora. Idzie do grobu iako obfita Ceres , Szpizarnia
y szpichlerz v bogich. Ingredieris in abundantia sepulchrum , si-
cuit infertur aceruuſ tritici in tempore suo. Vinierając Korone
Polską w wielkiej y niewidanej obfitości chleba / pola swemi
popiolami zarođiwshy / zostawuie, idzie do grobu iako snop pfe-
niczny frumentum maturu, doyzrzałe wieczności ziarno. Zwieſ
Bogu L V D O W I K O , żyć bedzieſ w pamięci wdziecznej.
Zawdzieczy sera posteritas milosc Twojeku Narodom Naszym /
ktoreyiesmy znac nie vmieli / zawdzieczać niechcieli. Z popio-
low Twoich swietych sklo przeszczyste / iako Phænix odra-
dzac sie bedzie Zwierciadlo bez zmazy Maiestatu Twego tu na
ziemi / a kryształy Empireystie Uaiasnieyshy Duſy Twoiey

P. Cancellera Regis. **swiątostia Naiasnieyssie niech zostana / abyś wi-**
dziela Bogę iuz nie w dwierciedle
In mortis cancellis cancellaria erat.
Obz oboleni, iam brevis Urna vides,
(Dir qualis suorum) fuit, Mors indicat ipsa
longior nam vita, Mors erat ipsa sua,
Cunctibus erat peccatis olim muerer ipsa
Mors quo fecisti, Capitidlis erat
Deus natus fuit, suscepit s'ure Caloco,
Mors Christi natus vere adiutor erat,
Vix dies dico postea caprofatur Iheron
Mors (Christi) necis propria sacrificat,
Mors haec fata ipsa fuit, dir morsum Capitur
Necesse quod haec fera contigit illa tibi
vnde ut datur posse dicens in ipso
Regnante Morte qui manuist erat.

